

4
Haino „Saulis“ gimnazijės
3 D klasės gimnazistas

4
Lobio moralinis atrama reikalingiausias
šiuolaikiniam žmogui? Kodėl?

Bisais laikais žmogus iškojo gyvenimo prasmės. Gyvenimas yra suprantamas kaip pareiga, atsakomybė ir meilė žmonėms, Tėvynei, valstybei, šeimai ir visa tam, kas yra. Be moralinių atramų žmogus negalėtų mėgautis gyvenimu, būti nelaimingas. Šiandien žmogaus reikalingiausias ~~at~~ moralinis atrama buvo tikėjimas, humanizmas ir patriotizmas, tačiau ar šiuolaikinis žmogus vis dar tuo tiki? Lobių moralinių ramsčių reikia dabartiniam žmogui?

Be tikėjimo mes niekas. Tikėjimas yra tolygus kvėpavimui. Nesvarbu, kas tiki: ar Dievu, ar savimi, ar gamta, warbiančia - tikėti. Tikėti, kad gali pasiekti savo tikslą. Tuomet tu tampa stiprus ne fiziškai, o moralškai, dvasiškai. Tikėjimas ne tik padeda nenurimogėti, užaugoti dvasines vertybes, bet ir pačiomis sunkiausiomis akimirkomis suteikia vilties ir peritikėjimo savimi. Daugelius žmonių likimas nepagaili išbandymų, tačiau tikėjimas Dievu suteikia jėgų gyventi pilnaverty gyvenimą, juo džiaugtis, net džiaugiant kitus. Apie žmogaus tikėjimą Dievu dar Apšvičtos epochoje rašė gražines lietuvių literatūros pradininkas Kristijonas Donelaitis. Jo didaktiniame poemoje „Metai“ nemažą dalį sudarė pamokančios, pūvercioninės susimąstyti lauro, selmo ir birchkaus kalbos. Donelaitis norėjo parodyti, kaip reikia teisingai elgtis, o tas, kuris teisingai elgiasi, yra išmintingas.

Ne tik vėštybėje, gerai darbai ir kalbomis, bet ir
šykčių, paun ir būdus aprašymais autorius pasako,
kaip tūnėti, elgtis gerai bei docas žmogus. Tūninyje
tikintis žmogus vairsduojamas kaip teisingas žmogus.
Tai parodo epizodus, kai porai, kurie neparimeldžia
prieš valgydami, yra išsodinami, „bediečiai“, „glūpiai“.
Krištijonas Donelaitis religinga žimomenu, laike kaip
šmintinga, protinga, o religija - viena svarbiau-
sė pasaulio pažinimo sąlyga. Tikėjimo dika žmogus
išlika savi ir spinduliuoja gyvenimo džiaugsmu,
švertina kiekvieną gyvenimo minutę. Tūgi tikėjimas
yra labai svarbi, norint atgyventi teisingai ir pras-
mingai savo gyvenimą, jaučiant pareigą ir atsakomy-
bę už artimuosius bei gimtąją žemę.

Ne ką mažiau svarbi moralinė atmosfera yra
humanistiskumas. Žmonių bendravimas, santykiai yra
paremti humanistiskumu. Tūk valstybė, kurioje nėra
pagarbos vienas kitam, patikėjimo, uyrmatimo,
niekada nebus vėninga. Mano žolis visada buvo
humanistiska, nes turi daug žmonių, kurie aukojasi dėl
kitų. Dėl Gediminaičių laikais lietuvų tauta buvo
laikoma viena tolerantiškiausių viduramčių
Europoje. Žinoma, šūmint ir šių dienų Lietuva galima
papūstautanti - o kaipgi didėjantis nusikaltimų
ir savižudybių skaičius? Betgi kada ir kokioje
šalyje nebus blogybių? Jan XVIII amžiuje rašė
Krištijonas Donelaitis gražiniame kūrinyje „Metai“
aprašė vėštybės ir vedocėlius būdus. Viena laikais
būta pikty, vedocų žmonių. Tūtas lietuvių literatūro-
je atkleidęs humanistines idėjas yra Jonas Biliūnas.
Jo kūrinių humanizmas yra labai gilus. Dėsnai
šis rašytojas būryba turi sąrybę pasidati skaitytoje
žmogiskumą. Puskaičius tūlius būrybių kaip

"Uzdiedāns" ar "Brisians Jgalas", nebyla abejoniņi,
kaip tūmēt, elgtis žmogus. Tasītas blogis sūvokimas,
dvasinīs vertybīs ir jās stoka gūverime pūteikā Jona
Bilūno kūriniems īskintivius bruošus: greit īz-
mīnīti skrianda, ī blogā atsakytī geru, klausytī
savo sūžīnīs, dovanoti pūstoms. Tāigi humanistivīs
īdōjīs tūm ly dētī kibvānā sū laikīs žmogus, nes
mes jān pūdedame pamīnīti aplīkai gūvemāncivīs
šāmones, tāmpame vīs labīam nebendranjāntys ī
redranjōki vānas hitam.

Apībendriadamās galīn teigtī, kad ī īvōlāi-
kivām žmogus dvasinīs vertybīs bei humanizmas
gūa bitina. Tūkivānās norī didēvōtis savo sūlīmī,
o sūlīs norī didēvōtis savo pūlīcīvīs. Tād tāip ^{500z}
bitis, reibīa labīa nedang: tūkivime, humanīškums
ī patriotīškums. O gal tāi labīa dang? Jūs jūb
bitis, rojus žemējē - Jēngvī.